

Θεόπνευστος λόγος Ἰωάννου τοῦ ἀποστόλου λέγοντος: «Ἐὰν ἀγαπῶμεν ἀλλήλους, ὁ Θεὸς ἐν ἡμῖν μένει καὶ ἡ ἀγάπη αὐτοῦ τετελειωμένη ἐστὶν ἐν ἡμῖν», καὶ «ὁ Θεὸς ἀγάπη ἐστὶ, καὶ ὁ μένων ἐν τῇ ἀγάπῃ ἐν τῷ Θεῷ μένει καὶ ὁ Θεὸς ἐν αὐτῷ» (Α' ἐπιστ. 4, 12. 16).

Ἡ φιλανθρωπία δηλαδὴ εἰς τὴν ζωὴν τῆς Ἐκκλησίας, ὡς καὶ ὑμεῖς ἐξ ἰδίας πείρας καλῶς γινώσκετε, δὲν εἶναι ἀπρόσωπος κρατικὴ - κοινωνικὴ μέριμνα· εἶναι λειτουργία τῆς πίστεως· εἶναι προσωπικὴ σχέσις καὶ ἐνδιαφέρον διὰ τοὺς ἀδελφοὺς τοῦ Χριστοῦ· εἶναι συνεχῆς καὶ ἀκάματος διακονία πρὸς τὸν πλησίον, ἡ φιλανθρωπία, καί, ταυτοχρόνως, ἀδιάλειπτος πρᾶξις λατρείας, προσφερομένη εἰς αὐτὸν τοῦτον τὸν Θεόν· «Ἐμοὶ ἐποιήσατε», λέγει.

Δι' αὐτὸν ἀκριβῶς τὸν λόγον, ἀγαπητοί, ἡ ἐκ μέρους σας πολῦτιμος συνδρομὴ εἰς τὸν ἀγῶνα καὶ τὴν ἀγωνία τῆς μητρὸς Ἐκκλησίας ὑπὲρ τῶν ἐν ἀνάγκαις ἀδελφῶν, ἐν τοῖς ἐνεστάσι μάλιστα δυσχειμέροις καιροῖς, πληροῖ τὰς καρδίας ἡμῶν χαρᾶς, οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ συγκινήσεως συγχρόνως, καθὼς διαπιστώνομεν, ὅτι εἶσθε πρωταγωνισταὶ τῆς ἐλπίδος τῶν ἀνθρώπων, ποιοῦντες πρᾶξιν καὶ βίωμα τὴν ὑψίστην περὶ φιλανθρωπίας καὶ φιλαδελφίας εὐαγγελικὴν διδασκαλίαν.

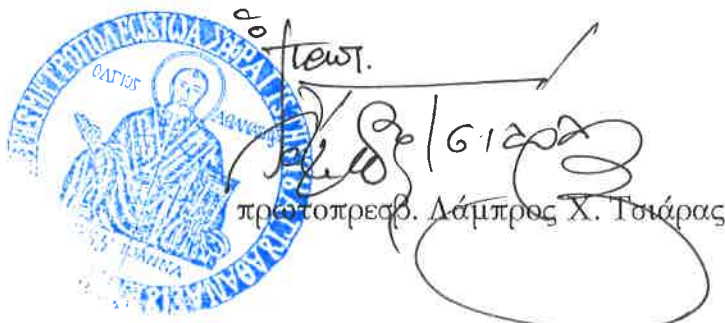
Ἐπὶ τῷ τέλει, βεβαιοῦμεν ὑμᾶς, ὅτι, ὡς λειτουργοὶ τοῦ Ὑψίστου, ἐστῶτες πρὸ τοῦ ἱεροῦ θυσιαστηρίου, δεόμεθα ἐκτενῶς τοῦ Κυρίου ὑπὲρ τῆς ὑγείας καὶ τῆς προόδου εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν πάντων ὑμῶν· ἔτι δὲ καὶ ὑπὲρ εὐοδώσεως τῶν ἀγαθῶν περὶ τὸ ἐπιχειρεῖν προσπαθειῶν σας.

Μετ' εὐχῶν διαπύρων
καὶ εὐχαριστιῶν πολλῶν.

Ὁ Προϊστάμενος τοῦ ναοῦ

καὶ Γεν. Ἀρχιερ. Ἐπίτροπος τῆς ἱερ. Μητρ. Ἰωαννίνων

πρωτοπρεσβ. Δάμπρος Χ. Τσιόρας

Αρ. Πρωτ. 2

Έν Ιωαννίνοις τῇ 16.ῃ Ἰανουαρίου 2018

Πρὸς
τὸν Ἐντιμώτατον Πρόεδρον καὶ
τὰ Ἀξιότιμα Μέλη
τῆς **ΔΩΔΩΝΗ ΑΕ** //
Ἐνταῦθα.

Ἀδελφοὶ ἐν Κυρίῳ ἀγαπητοί·

«Χάρις ὑμῖν καὶ εἰρήνη ἀπὸ Θεοῦ Πατρὸς ἡμῶν καὶ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ».

Ἡ ἐκ μέρους σας πρόφρων καὶ δαψιλῆς προσφορὰ προϊόντων τῆς Ἐπιχειρήσεώς σας εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς Ἐνορίαν ἀγίου Ἀθανασίου τῆς Μητροπόλεως, ἐπὶ ταῖς προλαβούσαις ἀγίαις ἑορταῖς, πρὸς στήριξιν πενομένων ἀδελφῶν, κινεῖ τὴν καρδίαν καὶ τὴν γλῶσσαν μας εἰς τὸ νὰ ἐκφράσωμεν εὐγνωμόνως τὰς προσηκούσας ὑμῖν πατρικὰς εὐλογίας καὶ εὐχετηρίους προσρήσεις.

Ἀποτελεῖ θεμελιώδη διδασκαλίαν τοῦ ἱεροῦ Εὐαγγελίου, ὅτι οἱ πιστοί, ὡς μέλη τοῦ Σώματος τοῦ ζῶντος Χριστοῦ καὶ ὡς τέκνα ἐνὸς κοινοῦ Πατρὸς, τοῦ Θεοῦ, εἴμεθα μεταξύ μας ἀδελφοὶ καὶ ἀλλήλων μέλη. Τοῦτο πρακτικῶς σημαίνει, ὅτι ἀγαπῶμεν ἀλλήλους καὶ ἐνδιαφερόμεθα ὁ εἷς διὰ τὸν ἄλλον· μάλιστα δὲ ἀγαπῶμεν καὶ ἐνδιαφερόμεθα διὰ τοὺς παντοίαις περιστάσεσι καὶ ἀνάγκαις δοκιμαζομένους ἀδελφούς.

Οἱ ἐν ἰλαρότητι καρδίας ἀποθέμενοι μέρος τοῦ ἀμητοῦ τοῦ μόχθου των ἐν χερσὶ πενήτων, οὗτοι ἀποδεικνύονται ἐν τοῖς πράγμασιν, οὐ μόνον ἀδελφοὶ ἀληθινοί, ἀλλὰ καὶ γνήσια τέκνα, ὅμοια τῷ Πατρὶ αὐτῶν τῷ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἐξ οὗ «πᾶσα δόσις ἀγαθῆ καὶ πᾶν δῶρημα τέλειον» καταβαίνει ἐπὶ πάντας ἀνθρώπους, ἀδιακρίτως, πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς, δικαίους καὶ ἀδίκους, οἰκείους τῆς πίστεως καὶ μή.

Οἱ οὕτω πως «ταῖς χρείαις τῶν ἀγίων (=ἀδελφῶν) κοινωνοῦντες» (Ρωμ. 12,10), λαμβάνουσιν ἄνωθεν μεγίστην καὶ ὑπερτελείαν δωρεάν, τούτέστιν ἀξιοῦνται νὰ ἔχωσιν αὐτὸν τοῦτον τὸν Θεὸν κατοικοῦντα καὶ μένοντα ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν. Περὶ τούτου μαρτυρεῖ ὁ